

Til *ministeren for offentlige arbejder* (12/1 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvori består kontrollen og tilsynet med paraboler, som P & T varsler i forbindelse med opkrævning af afgift ved opsætning af en parabolantenne?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Berlingske Tiden-
de den 9. januar 1987.

Svar (20/1 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

I henhold til bekendtgørelse nr. 468 af 6. juli 1986 om radioanlæg til modtagning fra kommunikationssatellitter skal der foreligge en tilladelse til oprettelse og drift af udstyr til modtagning af programstof fra kommunikationssatellitter. Teleinspektionens kontrol og tilsyn består i at checke, at modtageudstyret er typegodkendt af Teleinspektionen, og at det ikke giver anledning til forstyrrelser af andre radiotjenester. Endvidere kontrolleres, at der ikke modtages andre end tilladte udsendelser. Kontrollen udføres såvel rent administrativt ved tilladelsens udstedelse som gennem stikprøvevis tilsyn på stedet.

Spm. nr. S 494

Til *ministeren for offentlige arbejder* (12/1 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvornår er der blevet indført afgift på antenneopsætning, således at der skal svares afgift til P & T på 400 kr. pr. år for at have opsat en parabolantenne?«

Begrundelse

Indtil dette øjeblik har det været afgiftsfrit for ejere af eksempelvis Sverigesantener at have disse. En afgift på parabolantener er en ny bureaukratisk afgift, der ifølge Leif Christensen fra P & Ts teleinspektion opkræves for den kontrol og det tilsyn, P & T skal føre med parabolerne.

Svar (20/1 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

De 400 kr., som P & T opkræver i årligt gebyr, omfatter tilladelse til oprettelse og drift af det nødvendige udstyr, herunder parabolantennen, til modtagning af programstof fra kommunikationssatellitter.

Omhandlede gebyr indførtes med ikrafttrædelsen af bekendtgørelse nr. 468 af 6. juli 1986 om radioanlæg til modtagning fra kommunikationssatellitter.

Spm. nr. S 496

Til *industriministeren* (12/1 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren stille krav til butikshandelen om, at forbrugerne nu og i fremtiden får reel oplysning om enkeltvarers pris ved indkøb i dagligvarebutikker ved at indføre påbud om prismærkning af den enkelte vare?«

Begrundelse

I dag er forretningerne frit stillede med hensyn til, hvordan de vil orientere forbrugerne om priserne. Spørgeren finder, at forbrugerne behandles helt urimeligt, såfremt indførelse af teknologi i butikshandelen afskærer forbrugerne fra oplysning om den enkelte vares pris, således som det allerede sker nu, hvor man i dagligvarehandelen udsættes for varer, der alene er kodemærket og uden prismærkning, på hylderne.

Spørgeren vil ikke undlade at henvise til den første danske forbrugerundersøgelse om prismærkning, hvor 73 procent af forbrugerne anser prismærkning på den enkelte vare for så vigtig, at de mener, at butikkerne bliver nødt til at prismærke enten frivilligt eller også tvunget af lovgivningen.

Desuden viser undersøgelsen også, at majoriteten ønsker at betale for at få et prismærke på varerne. 55 procent svarer, at de vil betale 1 kr. pr. 100 kr., de køber ind for. Undersøgelsen er offentliggjort i Forbrugerrådets blad TÆNK nr. 7, september 1986.

Svar (19/1 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål refereres til en artikel i Forbrugerrådets blad TÆNK nr. 7 af 7. september 1986, der bl.a.